

forblive uforandrede med Hensyn til deres Virkefreds, og turde det maaskee ogsaa fortjene at tilføies, at, naar man tager Ordet *Moderlandet*, saaledes som det bruges i Colonialloven af 26de Marts 1852, altsaa efterat Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 var udkommen, saa tyder det nærmest paa det egentlige Danmark; man træffer endnu ikke der det mere fremmede Udtryk *Moderstaten*, der nu bruges i de her foreliggende Motiver. Det forekommer mig saaledes, at der her kun væsentligen bliver Spørgsmaal om Balget imellem Forhold, der tildeels have Aarhundreders Tradition for sig, og politiske Hensyn, der ere nye og endnu ingenlunde have faaet deres Prøve, eller kunne gjøre sær Fordring paa Omsorg fra os.

Monrad: Jeg veed ikke nøie, hvorledes det nu forholder sig med Hensyn til de Ministerer, hvorunder de vestindiske Anliggender henhøre, men det er mig bekendt, at dengang Oprøret mellem Negerne i Vestindien udbrød, bleve, for at frembringe en større Energi og Kraft i Bestyrelsen, de vestindiske Sager henlagte under een Minister, nemlig under ham, der dengang havde med Toldsagerne at gjøre. Jeg kan ikke andet end indrømme, at der maaske ved første Diefast er noget utydeligt i Udtrykket „Colonierne indre Anliggender“; men det forekommer mig dog ikke, at denne Utydelighed er større, end at man ved nøiere Derveielse vil kunne faae en nogenlunde klar Forestilling om disse Ords Betydning, og altsaa ogsaa om Grændsen for Rigsdagens og Rigsraadets Indflydelse. Naar der siges „Colonierne indre Anliggender,“ saa kan det jo her ikke være i Modsatning til Udlandet, men det maa jo være i Modsatning til *Moderlandet*, og alle de Anliggender høre altsaa ikke til *Colonierne indre Anliggender*, der enten berøre *Moderlandets Interesser* saaledes som Toldloven, eller berøre *Moderlandets Finantsevesen* i det Hele. Disse ere altsaa ikke „Colonierne indre Anliggender“. Men selv om vi ogsaa udelukke de her nævnte Sager, bliver der dog desuagtet et ikke lidet Antal tilbage, og disse ere da de, som ere *Colonierne indre Anliggender*. Man vil ogsaa

kunne danne sig en Forestilling om disse Anliggender, idetmindste tildeels, ved at see Colonialloven af 26de Marts 1852, § 2, navnlig see dennes Nr. 2, hvori anføres: „*Dernes Communalevesen, derunder indbefattet Skolevesenet, Fattigforsørgelsen, Borgervæbningen, Veivæsenet, Hegn og Fred, saa og om Arbejds-, Nærings- og Lyendeforholdene, samt Løsgjængerit, Sundheds- og Brandpolitiet, samt det executive Politie i det Hele.*“ Alt dette er jo aabentbart *Colonierne indre Anliggender*. Naar vi da saaledes have et stort Gebet tilbage, som maa henhøre til *Colonierne indre Anliggender*, fortjener det dog et Dieblift Derveielse, i hvad Forhold vi staae til disse *Colonierne indre Anliggender*, idetmindste til en stor Deel af dem. Rigsdagen staaer ikke her i det samme Forhold til disse Anliggender, som det forøvrigt staaer til *Kongeriget* Anliggender. Rigsdagen kan have en lovgivende Myndighed med Hensyn til dem, men det er ikke nødvendigt, at de ordnes ved dens Medvirkning. De kunne ogsaa, saaledes som man vil erindre af Colonialloven, ordnes ad *Anordningernes* Vet af Kongen. Kongen kan udvide de bestaaende Love i Danmark til *Colonierne*; han kan dernæst give *Anordninger* om de reent communale Gjenstande. Det er tillige bemærket i Colonialloven, at, forsaavidt *Anordningerne* tale om en Udvidelse af *Kongeriget* Love til *Vestindien*, og disse Indhold afvige fra *Kongeriget* Love, skulle disse forelægges Rigsdagen, for at den kan gjøre sig bekendt med dem. Jeg skjøner saaledes ikke rettere, end at man dog ved Derveielsen af denne Sag bør tage Hensyn til denne noget færegne Stilling, hvori Rigsdagen staaer til disse Sager. *Vestindien* har en vis Art Selvstændighed i Lovgivningshenseende, og det er kun en controllerende Indflydelse, som er forbeholdt Rigsdagen. Den kan vel ogsaa give Love, men dens væsentligste Stilling er dog kun en controllerende. Det forekommer mig derfor, at der nok kunde være Anledning til noget at mildne de her faldne Udtryk om det foreliggende Lovudkast, naar man erindrer sig denne Rigsdagens Stilling. Regjeringen har, saaledes som jo ogsaa er Tilfældet mange andre Steder, friere Hænder med Hensyn til Co-